

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Kristen Touborg, at vi jo begge to ved, hvordan det er i fjordområderne. Vi har rødder i fjordområderne begge to, om man så må sige, og vi ved, hvilke forhold der gør sig gældende. Vi ved også alle sammen lidt om, hvor mange der egentlig kan fiske efter muslinger. Det er da klart, at det, hvis der er 1.000, der fisker efter muslinger i en fjord, ikke kan være rentabelt, og det gælder, uanset hvad man vil. Der kommer jo ikke flere muslingefiskere til, end hvad der er rentabelt.

Det er, som om det her skal gøres til, at der i fremtiden vil blive store kvoter, at der vil blive store millionfortjenester på muslingefiskeri, og så begynder man at sammenligne med det øvrige fiskeri, som EU efterhånden har ødelagt ved deres indgriben i, hvordan dansk fiskeri kan fungere.

Kl. 14.25

Det er slet ikke Dansk Folkepartis tanker. Vi er ikke indstillet på, at muslinger skal underlægges EU's kvotelovgivning som andet fiskeri. Der vil vi gøre vores til at undgå den situation, og den situation, som hr. Kristen Touborg opregnede, kan jeg kun forestille mig kan komme til at gælde, hvis EU blander sig i det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg hørte hr. Bent Bøgsteds svar på spørgsmålet.

Når vi diskuterer det her med omsættelige kvoter, er det jo på baggrund af nogle erfaringer, vi har gjort, og jeg er enig med hr. Bent Bøgsted i, at de erfaringer ikke kan overføres sådan totalt.

Men det er vel rigtigt forstået, at en af grundene til, at man vil lave omsættelige rettigheder her, er, at man vil sikre dem, der investerer i det her, et større afkast, den dag tingene skal sælges. Det vil sige, at det i det lange løb bliver dyrere for dem, der skal købe de her rettigheder, end hvis de kun skulle købe den konkrete virksomhed. Det handler altså om at skabe nogle bedre økonomiske vilkår for nogle her og nu, fordi de får andel i nogle samfundsmæssige værdier, som de efterfølgende kan sælge. Det er så o.k., det vil man godt på det her område, siger man, og så er det vel rimeligt nok at stille spørgsmålet til hr. Bent Bøgsted, om man også vil gøre det på andre områder af fiskeriet. Har man det ligesom fødevareministeren sådan, at man synes, at om-

sættelige kvoter er løsningen på det danske fiskeris problemer?

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Nu synes jeg, at hr. Per Clausen er ved at dreje debatten ind på en anden lovgivning, som jeg ikke mener at vi skal blande sammen med det her lovforslag, for grundlæggende har de her forskellige lovgivninger ikke noget med hinanden at gøre.

Men en ting, der ligger fast ved sådan et opdrætsanlæg til muslinger, er, at det bliver placeret i fjordområder. I forbindelse med et salg kan jeg da ikke forestille mig, at vi skulle lave en lovgivning, hvor vi, hvis en ny muslingeopdrætter køber et anlæg, der står i Limfjorden, i Mariager Fjord eller i en hvilken som helst anden fjord, hvor der nu er muslinger, så siger: Det er i orden, du må gerne købe det opdrætsanlæg, men du har ikke ret til at have det til at stå der, hvor det står, og derfor skal du tage det op og så flytte det.

Det er egentlig det, der gør sig gældende, hvis man siger, at det kun er opdrætsanlægget, der bliver købt. Så siger man: Du har købt det, men du skal fjerne det, og så skal det godkendes, om du kan sætte det ned et andet sted, eller om det kan sættes ned det samme sted igen.

Det er ikke sådan, klaveret spiller.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jeg sådan set helt enig i.

Pointen her er jo, hvorvidt den person, der i dag har det her anlæg, i fremtiden skal have mere for det, fordi han/hun også sælger nogle rettigheder, sådan at den fremtidige køber af det her skal betale mere. Det er sådan set det, det handler om.

Og så til det der med erstatning, som hr. Kristen Touborg også var inde på tidligere i dag. Hvis man nu faktisk har betalt mere, fordi man ikke bare har betalt, hvad anlægget koster, og så har en forventning om at tjene penge, men også har betalt mere, fordi man betalte for retten, så må den erstatning, man ville kræve – hvis der nu af en eller anden grund skulle komme et indgreb over for det her – jo også blive større. Så under alle omstændigheder har vi altså sørget for at overføre nogle penge fra fællesskabet til nogle enkeltpersoner, og det synes jeg måske er en dårlig idé, selv om det godt kan være, at det i det her tilfælde er forholdsvis små beløb sam-